

# SZÁSZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •  
EGYHÁZ •  
KÖZÉLET

XXI. évfolyam 6. (244.) szám, 2019. június

## Áldott, békes pünködsdi ünnepeket!

### Szent László király csatabárdja

Végveszélyben van a magyarság, s ugyanúgy Európa valamennyi nemzetállama. Ilyen erdőtüzes, hurrikános időkben – mint mindig a létünket fenyegető veszedelmekben – népünk szent királyaihoz fordulunk segítségért, hogy dicső szellemük áthassa szívünket-lelkünket, s ily módon erőt, hitet nyerjünk a küzdelemben.

Szent László az államalapító Szent István méltó utódja, ereiben a honszerző Árpád vezér nemes vére folyt. Igazságosan és bölcsen vezette országát, törvényeivel biztosította a rendet, megszilárdította a kereszténységet, megvédte az állam határait az ellenségtől. Ugyanis a keleti részekben egyes nomád népcsoportok sűrűn be-betörtek, raboltak, fosztogattak, felgyújtották az útjukba eső helységeket. A vitéz uralkodó mindannyiszor keményen visszaverte őket.

Vezette seregét, részt vett a csatákban, személyes vitézségével lelkesítve harcosait. Ahol feltűnt

mindenkinél magasabb, daliás alakja, a méltó haragtól lángoló arca, de leginkább villogó csatabárdja, mellyel lesújtott a fosztogatókra, az ellenséget a rettenet kerítette hatalmába, és fejvesztve menekült a harcias király elől.

László királyt mélységes vallásossága, igazságossága, csodálatos tettei, meg az, hogy védte a kereszténységet, a szentek közé emelte. Dicső emlékét legendák, templomi freskók, helységnevek, szobrok őrzik. A székely nép nagy tisztelettel övezi, védőszentjének tartja.

Az ő örökségére, szellemisségére ma különösen szükségünk van. Amiért küzdött, azokért az eszmékért kell nekünk is kiállnunk: nemzeti szuverenitás, kereszténység, az ország határainak védelme. Ezért van szükség Szent László eszmecsatabárdjára, hogy meg tudjuk állni a helyünket a küzdelemben.

**KAJCSA JENŐ**

### *Tisztelt szászrégeniek!*

Ezúton is köszönetet mondok minden szászrégeni lakosnak, aki május 26-án elment szavazni. Külön köszönöm a bizalmat mindazoknak, akik az RMDSZ jelöltjeit támogatták, és szavazatukkal hozzájárultak ahhoz, hogy az erdélyi magyarságnak a következő öt évben is legyen képviselője az Európai Parlamentben.

Köszönöm a helyi tanácsosok, körzeti elnökök, a választmányi tagok, történelmi egyházaink és minden magyar ember munkáját és hozzáállását.

Jó eredményt értünk el, de ezentúl többet kell dolgoznunk. Többet kell foglalkoznunk az emberek

problémáival, el kell fogadnunk a pozitív, építő kritikát. Állandó párbeszédet kell folytatnunk a tagsággal, a szimpatizánsainkkal. Nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk a körzeti találkozókra, a lakossági fórumokra.

Önök bizalmat szavaztak nekünk, most rajtunk a sor.

Tisztelettel,

**MÁRK ENDRE,**  
az RMDSZ szászrégeni szervezetének  
elnöke

## Jeles napok júniusban

Júniusban számos neves magyar személyiség születésére emlékezünk.

1-jén (1921-ben) született **Karinthy Ferenc** Kossuth-díjas író, drámaíró, dramaturg. 7-én (1897) van **Maksay Albert** erdélyi költő, író, műfordító, teológiai szakíró születésnapja. 10-én (1625) született **Apáczai Csere János** filozófiai és pedagógiai író, kálvinista teológus, a magyar művelődés, tudományosság és nevelésügy úttörője, az első magyar enciklopédista. 8-án (1593) született **I. Rákóczi György** erdélyi fejedelem. 10-én (1879) született **Szabó Dezső** író, kritikus, publicista, 12-én (1814) **Kemény Zsigmond** író, publicista, politikus. 14-én (1927) ünnepeljük **Szász János** költő születésnapját. 15-én (1800) született **Brassai Sámuel** nyelvész, filozófus, természettudós, az „utolsó erdélyi polihisztor”, az MTA tagja.

17-én (1927) született **Sütő András** Herder- és Kossuth-díjas erdélyi író. 24-e **Keresztelő Szent János** napja. 25-én (1887) született **Karinthy Frigyes** író, költő, műfordító.

Szomorú emlékek fűződnek június 4-éhez, ugyanis ekkor írták alá 1920-ban a trianoni békeszerződést. Azóta a **magyar fájdalom napjaként** emlegetjük.

**Június 9-e pünkösdvasárnap.**

16-a a **megbékélés napja** Magyarországon, Nagy Imre kivégzésének emlékére. A független Magyarország napja (az 1956-os forradalom és szabadságharc vértanúi kivégzésének, valamint a szovjet csapatok kivonulásának emlékére).

30-a a **magyar szabadság napja**. A keresztény vértanúk emléknapja.

## JÚNIUS 4. - A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA

*1920. június 4-én írták alá a trianoni békediktátumot. Kítörölhetetlen fájdalom a magyarság számára, mégis fontos, hogy ezen a napon arra emlékeztessük egymást, hogy összetartozunk. Elias Ohoiedwarin Magyarországon élő indonéz verbita szerzetes imát írt hazánkról, nemzetünkről és rólunk, magyarokról. Ezzel az imádsággal köszöntünk minden magyart, határainkon innen és túl, és adunk hálát Istennek azért, hogy magyarnak születtünk.*

Mennyei Atyám!

Itt vagyok a Te országodban, Magyarországon, Ahova engem rendeltél.

Itt vagyok a Te népeiddel, a magyarokkal.

Értük könyörgök, Atyám:

Áldd meg ezt az országot –  
hogy a Te Országod épüljön benne.

Áldd meg ezt a nemzetet –  
hogy igazi nemzeted legyen itt, Európában.

Áldd meg ezt a népet –  
mint saját kiválasztott néped.

Mennyei Atyám!

Hálát adok Neked – hogy ide küldtél.

Hálát adok Neked – hogy megtapasztalhattam  
ennek az országnak a szeretetét és erejét.

Hálát adok Neked – hogy itt élhetek,  
szolgálhatok és tanulhatok.

Hálát adok neked – hogy megízlelhettem e földnek



Összetartozunk

természeti és kulturális szépségét.  
Hálát adok neked – hogy megismerhettem  
ennek az országnak az  
őseit, vértanúit és szentjeit.

Mennyei Atyám,  
Neveld ebben az országban  
Az igazi szeretetet,  
A hitet  
És a reményt.  
Adj ennek a népnek:  
Erőt – a munkához

Bátorságot – a küzdelemhez,  
Hűséget – a szeretethez,  
Kitartást – az életben.

Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy!  
Jöjjön el a Te Országod!  
Itt, Magyarországon, ahol Egyházad él,  
Itt, az Egyházadban – ahol milliónyi családod él,  
Itt, a magyar családokban – ahol Fiad, Jézus Krisztus él.

Most és mindörökkön örökké. Ámen

**ELIAS OHOILEDWARIN**

## Ne bántsod a magyart!

Miért tekintjük hősöknek az Úzvölgyében eltemetett magyar katonákat? Azt gondolhatnánk kívülről, hogy legtöbbjük nem tett semmi olyat, ami a világ szemében egetrengető, emberfeletti teljesítmény lenne, vagy nem vitt véghez látványos hőstetteket. Mégis hősök ők. A kötelességteljesítés hősei. A bajtársiasság hősei. A helytállás hősei. Az országnak, a hazának szüksége volt rájuk. Szüksége volt az erejükre, kitartásukra. Ők tudták ezt, és ennek szellemében cselekedtek. Ami adott esetben a vérükbe, az életükbe került. Nem készültek hősnak. Szívesebben élték volna mindennapi életüket családjuk, barátaik körében. Azonban a hadiparancs háborúba szólította őket. Katonai esküjük szerint helytálltak, és az életüket áldozták a magyar hazáért. Akik megsebesültek, fogságba estek és megjárták a szenvedés földi poklát, az orosz fogolytáborokat. Akik hazatértek, a kommunista diktatúra megaláztatását kellett hogy elszenvedjék. Ne felejtjük el, ezek az emberek közülünk valók voltak. Dédapáink, nagyapáink, apáink, hozzátartozóink. Ezért sem lehetnek közömbösek számunkra.

És ne feledkezzünk meg az özvegyek, az árvák, a hozzátartozók élethosszig tartó fájalmáról. A felnövekvő generációkat, a társadalmat pedig saját katonapapáik, nagyapáik, dédapáik gyalázatára nevelte és buzdította a kommunista hatalom. „Gyopárt a Hargitáról hozzatok, a székely hősök halhatatlanok” – mondja a nóta. A vértanúkkal együtt kell élnünk. A csaták után nyugosznak a hős fiak. Sírjaik felett zöldell a bokor, a virány. Márványlapokra tettüket a történelem múzsája vési fel. Hősök voltak, akik egykor áldozatot, vértanúságot vállaltak egy eszméért: a hazáért és a szabadságért.



Szimbólumok, melyek feledhetetlenül bizonyítják, hogy fényesebb a lánconál a kard. Nem tud róluk a nagyvilág. Hőstetteikről nem beszélnek. De amíg zöldellnek a fenyők, amíg magyar él a földön, nem felejtjük el az Úzvölgye hőseit. Kegyelettel emlékezünk a Székely Hadosztály halottaira. Nagy részük sírja ismeretlen. Ők a hőökké átszellemült áldozatok, akik tartják bennünk a lelket. Segítenek megtartani a helyes irányt ebben az értékvesztett világban. Ne hagyjuk meggyalázni az emléküket. Erősítsük meg magunkat. Ne bántsod a magyart! A magyar olyan, mint a kova. Minél jobban ütik, annál keményebb lesz, és ha sokat ütik, szikrázik is. E szikrák fénye megmutatja, hogy mégis élünk, őrizzük nyelvünket, hagyományainkat és őseink hitét. Emlékezünk hát meg Róluk. Helytállásra, kitartásra buzdítanak és lelkünkbe vésik kitörülhetetlenül az eszmét, amiben töretlenül hittek. Csak azért érdemes élni, amiért érdemes meghalni. Az eszmét, amit mi, székelyek úgy hívunk: SZABADSÁG.

**ZSIGMOND SÁNDOR**

# Wass Albert szerepe a II. világháborúban

Hűséges magyar, honvédő, semmiképpen nem fasiszta vagy antiszemita

– Czegei Wass Huba, Hawthorne, Florida, USA, 2012. június –

(6.)

## A Perversion of Justice

A zászlós Wass Albert történetét teljesen kifordították, és ellenkező előjellel hirdetik, a feltárt bizonyosságok ellenére. Az 1946-ban kimondott halálos ítéletet azzal indokolták, hogy ártatlan emberek, köztük zsidók megölésében felbujtó volt. Az ítélet célja a hitelrontás volt, az író lejáratása, aki megismertette a világgal mindazt, amit szülőhazájában a román fasiszták és vörösök elkövettek. Már akkoriban megjelent Wass Albertnek néhány könyve, köztük a *Jönnek*, és ekkor dolgozott az *Adjátok vissza a hegyeimet* című regényén. Azzal, hogy antiszemitanak és háborús bűnösnek titulálták, a hitelét akarták rontani. Minden könyve feketelistára került Romániában. Azzal, hogy hamis információkat adtak a zsidó szervezetek kezébe, gonoszul kiszolgáltatták, hogy nehezedjen rá azok haragja, akik a sok szenvedés után igazságot kívántak szolgáltatni a világban. Erre a propagandára találtak em-

bert 1952-ben az amerikai zsidó emigránsok között.

E cikkben vázolt tények rávilágítanak arra, hogy nem valószínű, hogy az író fasisztákkal szimpatizált volna, vagy ártatlan erdélyi zsidók gyilkosa lenne. Irodalmi és történelmi szakértőket kértünk fel 2003 óta, akik kutatásaikkal megerősítették, hogy mélyen emberséges, együttérző személy volt, akinek jó hazafiként tette a dolgát. Semmi alapja nincs annak, hogy Wass Albert a fasiszta politikai eszmékkel egyetértett volna, vagy bármilyen köze lenne háborús bűnökhöz.

Ellenkezőleg. Dálnoki Veress Lajos vezérezredessel együtt embertelen, brutális veszélynek tekintette a fasizmust és a bolsevizmust. Valójában éppen arra van bizonyosság, hogy a náci szándékok megghiúsítása és az erdélyi zsidóság mentése mellett kötelezte el magát.

Úgy ismerjük meg igazán az írókat, ha elolvassuk, amit írt. Aki

Wass Albert könyveit és verseit olvassa, az olyan embert ismer meg, akiben maximálisan működik az erkölcsi érzék, s nem olyan embert, aki háborús bűnök elkövetésére képes lenne. Kezdvé a Bajor-erdő tönkjein gépelt regényével, az *Adjátok vissza a hegyeimet*től az utolsó éveiben összegyűjtött, s általunk kiadott *Vol-tam* című életrajzi művéig minden írása igazolja, hogy élete nyitott könyv. Annak, aki igazán hiteles tudást kíván nyerni, ajánlatos elolvasnia *Wass Albert igazsága: a gróf emigrált, az író otthon maradt* című tanulmánykötetet, melyben szakértők kutatása feltárja az író életét és munkásságát. Érdemes ezeket elolvasni, hogy Wass Albert történetének másik oldalát megismerjük. A magyar kormánynak és a magyar népnek kell meghoznia azt a döntést, hogy ki volt Wass Albert. És meg is fogják hozni.

**WASS HUBA NYUGALMAZOTT**

**DANDÁRTÁBORNOK**

**Fordította dr. Lukácsi Éva**

## Köszöntő

### A szászrégeni magyar lap megjelenésének huszadik évfordulójára

A Szászrégen és Vidéke a Maros mente szép éke. Csodalap – friss hírekkel ellát minket, és hogyha kell – odacsap. Írja tanító, tanár, óvó néni, diák, gyermek, falusi gazda, öreg nyugdíjas, orvos, mérnök, pap. És a lap – alap – le a kalap – rikkantja a székely, a szász meg a turista lapp. Röpül városba, falura, belsőföldre, külföldre – cikkeket, tanulmányokat, verseket, humort küld körbe.

Senki ne röstellje a vidékiességét – bátran vitték

szép kiességét. Mert szellemi alabárd – hát élesítsd, hát kalapáld! Küzd e tájért, a megmaradásért, kultúránkért, itt mindig aranyelv: az anyanyelv. Főszerkesztő Fábián – a munkátok fájjon ám! Bár sorsunk egyszer fagyás, egyszer hőség – álljon rendíthetetlenül az őrség.

Éljen soká-soká e lap, meg a szerkesztőség!

Kissé megkésve, de annál nagyobb szeretettel:

**KAJCSA JENŐ**

## Helytálló elődeink (8.)

**Haltrich Sára – Sári néni  
(1920–2014)**

Minden idők egyik legjobb magyartanára, Szászrégen magyarságának emblematikus egyénisége volt. Marosvásárhelyen született polgári családban. Szülei házába írók, költők, a Székely Színház színészei jártak.

Már gyermekkorában a magyar és világirodalom remekműveinek vonzásában élt. Szászrégenbe került tanárnak, kezdetben a képzőben, majd a 2-es Számú Líceumban tanított. Úgy tanította a magyar irodalmat, hogy diákjai rajongtak érte és tantárgyáért. Nem hallottam Régenben olyan diákról, aki ne szeretne volna őt.

Kezdetben polgári származása miatt sok igazságtalanság, bántás érte. Ő ezt is méltósággal viselte. Nagy írókat, színészeket hívott meg diákjaival találkozni, később megalapította a Kemény János Irodalmi Kört. Egyenlő partnerként tudott beszélni Németh Lászlóval vagy Áprily Lajossal, képzőművészekkel, nagy színészegyéniségekkel, rendezőkkel. Igazi értelmiségi életet élt élete végéig, nemcsak sokat olvasott, hanem gondolkodó ember is volt, fantasztikus bölcsességgel szemlélte és élte az életet.

Sokat tanultam tőle, itt nincs hely, hogy leírjam azt a sok mindent, amire oktattott, de egy nagyon fontos gondolatát lejegyzem: *Élhetsz, fiam, kisvárosban magas szintű értelmiségi életet, ha akarsz, és élhetsz egy*



*nagyvárosban úgy, mint ha a legeldugottabb falucskában laknál.*

**BÖJTE LÍDIA**

### ***Elhunyt Réthy tanár úr***

Nagy-nagy szomorúsággal vettünk tudomást a tanár úr haláláról. 2017-ben, a Szászrégeni Magyar Napok alkalmával még könyvbemutatót szerveztünk neki itthon, Szászrégenben. Vidám és jókedvű volt, örvendett, hogy itthon van, és találkozhat a régi tanárkollégákkal és volt diákjaival. Terveket szőttünk egy újabb könyvbemutató megszervezésére. Azóta is folyamatosan közöljük *Tangóharmonika* című kötetének az anyagát, és ezt a család engedelmével folytatnánk.

A Szászrégen és Vidéke szerkesztősége, volt diákjai, kollégái nevében, őszinte részvétet és megnyugvást kíván a családnak.

Kedves TANÁR ÚR!

Köszönjük a sok jó tanácsot, a dicséretet az újságot illetően. Hiányozni fog. Nyugodj békében, és vigyázz ránk onnan fentről!

**FÁBIÁN**

## A nemzetért

**Április 27-én a Vitézi Rend Kézdivásárhelyen ünnepélyes keretek közt 30 taggal bővítette sorait. Régen körzetéből is két tagot vettek fel a rendbe: Csósz Irma disznajói**

**nyugdíjas óvónőt és a szászrégeni Simon Szabolcs tanárt, akiket érdemeik alapján találtak méltónak arra, hogy vitézi címet viseljenek.**

### A Vitézi Rendről röviden

A rend létrehozásának gondolata az ezeréves történelmi múlt alapjára épült, gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégebbi korszakaiba. A vitézi tetteket Magyarország királyai Szent István óta nemességgel és földbirtokkal jutalmazták. II. Endre megkezdte a kisbirtokos vitézi osztály kialakítását, II. Béla tovább erősítette a rendet, vitézi rangra emelve a jó hazafiakat. Erre a vitézi rétegre számíthattak az ország vezetői több száz éven át a nemzet erősítésében. A vitézek az igazság bajnokai voltak, akik a viszálykodásokat, pártoskodásokat elhárították a nemzet életéből, a harcok idején vitézi tetteket hajtottak végre.

Az 1920-ban létrehozott Vitézi Rendet a II. világháború utáni kommunista rendszerben betiltották. 1962-ben alakult újra, amikor felvették a nemzetközi lovagrendek sorába. Legfőbb védnökéül a magyar Szent Koronát ismerték el. A rend vezetője a főkapitány. Ma olyan személyeket vesznek fel a Vitézi Rendbe, akik példaképek a nemzet életében, a hagyományok éltetésében. Akik a zarnoki rendszer idején bátorságról tettek tanúbizonyságot, kiálltak a környezetükben élő emberek identitásának megőrzéséért.

### Csósz Irmáról

A mi frissen avatott vitézünkről is elmondható mindez. Töretlen hűségét népéhez, nemzetéhez munkájával bizonyította. Csósz Irma férjével együtt küzdött az embertelen zsarnokság idején a falu közösségének összekovácsolásáért.

Tömegeket mozgattak meg egy-egy jó ügy érdekében. Valóságos csatákat nyertek meg, amikor sikerre vittek egy-egy nagyobb horde-rejű kultúrtevékenységet. Pl. megszervezték a magyar iskolás zenekarok találkozóját Disznajón 1980-ban, ahol büszkén ünnepelte a falu az öt év alatt betanított kicsi zenészeit. 1975–1980 között 120 tagú folklóregyüttest és 32 tagú gyermekzenekart állítottak színpadra, amely a Marosludason megrendezett megyei fesztiválon harmadik helyezést ért el. Nemcsak Disznajón, hanem az akkor népszerű fesztiválokön is eredményesen szerepeltek. Aztán szintén az egész falu lázba hozó szereplések az öregek dalcsoportjával, a Jánosnapozással, a falu nótájával felújított sorozással, a település régi balladájának színpadi megjeleni-



Csósz Irma

tésével. Ezek bizony hőstetteknek számítottak a kegyetlen diktatúra éveiben.

Hálásak vagyunk, hogy tevékenységét elismerik, jutalmazzák a vitézi címmel. Büszkék vagyunk rá, mondják a disznajóiak.

### VITA PIROSKA TANÍTÓNÓ, Disznajó

### A Szászrégen és Vidéke főtámogatói:

*Prodplant Impex Kft., RMDSZ és Communitas Alapítvány,  
az RMDSZ szászrégeni szervezete,  
Csillag Egyesület.*



### Támogatók:

*Máthé Márta, Rázmán Erzsébet, Szabó Erzsébet, Borsos Mária, Darabont Anna és Ercsei Rozália – Szászrégen,  
Ráduly Anna – Marosvásárhely.  
Köszönjük!*

## Továbbadja a lángot

A Vitézi Rend az ezeréves történelmi múlt alapjára épült. Gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégebb korszakaira. A középkorban a vitézi magatartást és megjelölést a legelső világi tisztességnak tartották. Nagybányai Horthy Miklós kormányzó (1920–1944), a hősi magatartás erényére emlékeztetve, újjáélesztette a hagyományokat a Vitézi Rend megalapításával. Olyan egyéneket avattak vitézzé, akik a harctereken és a nemzeti felkelések alatt példaadó személyes bátorsággal álltak helyt. A Vitézi Rend célja ma is, hogy tagjai családjukkal erős, keresztény erkölcsű, békében bölcs és dolgos, háborúban erős, hazánkhoz mindenkor és minden körülmények között hű, nemzetfenntartó, a magyar társadalmat erősítő szervezetet képezzenek.

2019. április 27-én a Vitézi Rend tagjává avatták *Simon Szabolcsot*, úgy véelve, hogy méltó e cím felvételére. Simon Szabolcs testnevelői végzettsége után úgy döntött, hogy pedagógiai felkészültségét nem csak a tanügyben gyakorolja, hanem a 10 év alatt megtanult táncrendeket továbbadja, és megtanítja az őt követő generációknak. Jelenleg is több mint 25 néptáncsoport oktatója Szászrégenben és környékén. Hetente több mint 450 gyereknek és fiatalnak próbálja átadni az őseinktől fennmaradt és örökölt hagyományokat. A néptáncoktatást hivatásának tekinti, mivel a néptáncon keresztül az identitásunk és anyanyelvünk fennmaradásához is hozzájárulunk. A néptánc és a testnevelői foglalkozás mellett hétvégeken hagyományőrző táborokat szervez fiataloknak, ahol a résztvevők megismerhetik az íjászat, az ostorforgatás és a lovaglás titkait.

Simon Szabolcs a Vitézi Rend legfiatalabb tagjai közé tartozik, tetteivel és munkájával bizonyította, hogy 27 évesen kiérdemelte a Történelmi Magyar Vitéz címet.



Simon Szabolcs

Morus Tamást idézve: „A hagyomány nem a hamu őrzése, hanem a láng továbbadása.” Simon Szabolcs egyike azoknak, akik továbbadják ezt a lángot.

Sok sikert, kitartást és egészséget kívánunk munkájához!

FÁBIÁN GIZELLA

## Büszkék vagyunk Csósz Irma óvó néni tiszteletére

Szeretnék néhány gondolattal hozzájárulni a nemrég vitézi címet nyert kolleganóm, Csósz Irma nyugdíjas óvónő méltatásához. Mindjárt egy jó, fociiban használt kifejezéssel élve, a vitézavatás a falvak közötti kulturális vetélkedőben az NB 1-be emelte Disznajót. Azért fontos most erről írni, mert ebben az évben ünnepeljük falunk oklevelek szerinti 700

éves fennállását.

Az 1319-es dátumot és a falu középkori életéről szóló történeteket Csósz Irma 1989-ben megjelent *Néphagyományok Disznajón* című falumonográfiájából tudtuk meg. Megismertük a falu nevének eredetét és a lakosság életének alakulását az elmúlt századok viszontagságai között.

A második könyvből megismer-

hetjük a vár történetét és az udvarház hajdani lakóit, mely *A disznajói Rhédeyek és Fráterek nyomában* címmel jelent meg 2000-ben. Amit ma várnak hívnunk, az 1450-es években mészből és marosi kövekből épült kastély, ahogyan az oklevelekben szerepel. A középkorban elég jelentős udvarház volt, a tatár betörések idején menedéket adott a falu

népének. Az épület köré épített falakból csak egy darabka maradt fenn. Az épület ma is áll, az egész Erdélyben a legjelentősebb középkori udvarház. Nemcsak a várépület részletes leírását találjuk meg a könyvben, hanem a benne lakókat is megismerhetjük. Ők pedig a Rhédeyek, a ma uralkodó Erzsébet angol királynő erdélyi ősei voltak.

Csósz Irma mint a Kriza János néprajzi társaság tagja tevékenykedik közösségünk értékeinek megőrzéséért, az őseink által ránk hagyott örökség megismertetéséért.

2008-ban a Vadrózsák mintájára írt daloskönyvet adott a kezünkbe a faluban összegyűjtött legszebb énekekkel, *Megáradt a Maros* címmel. A 100 lekottázott ének mellé néhány Fráter-nótát is beemelt a könyvbe, melyeket mint

saját népdalaikat énekeltek neki nagymamáink. Fráter Béla dalszerző itt, a gödörháti kastélyban a helyi népdalok mintájára írt dalait maga tanította meg az akkor alapított dalárdának. Csósz Irma az öregek dalsoportjával énekelte ezeket az énekeket, a fiataloknak is megtanította, hogy megőrzendő kincseink közé a Fráter-alkotások is bekerüljenek.

Csósz Ferenc emlékére írta az *Akinek kívül is vert a szíve* című könyvét, mely 2003-ban jelent meg. Férjének emlékére nemcsak könyvet adott ki, hanem – a Disznajói Nőszervezet hathatós segítségével – emlékszobát is létesített a disznajóiaknak, amit 2017-ben avattunk fel.

„A népművészet hagyományainak ápolása terén végzett kiváló munkásságáért” Vámszer Gézádíjjal tüntette ki az Erdélyi Ma-

gyar Közművelődési Egyesület 1994-ben. ű

Az RMDSZ Maros megyei nőszervezete kezdeményezte, hogy ünnepeljék meg azokat a nőket, akik az elmúlt 100 évben sokat tettek a nemzet megmaradásáért. Így került sor 2018. június 10-én Disznajón arra az ünnepélyre, melyet *Sorsfordító nő a falu életében* címen tartottak, felidézve Csósz Irmának a közösség összetartását szolgáló munkássága fontos állomásait,

2010-ben Marosvécs község díszpolgárává avatták. Most pedig a disznajói református egyházközség vezetőjének ajánlólevelével belépett a Vitézi Rendbe.

Gratulálunk, és nagyon büszkék vagyunk a mi Csósz Irma óvó néinkre!

**VITA MELINDA ÓVÓNÓ**  
(Disznajó)

## Megérte!

Megérte a sok munka, fáradság és a rengeteg tevékenység, amellyel az *Örökségünk őrei* országos vetélkedőre készültünk. Az idén második alkalommal nevezünk be *A Kemény-kastély őrei* csapattal. Tevékenységeink számosak és sokszínűek voltak. Egy egész csapat munkája tükröződik benne. A megyei fordulón a legnagyobb pontszámot kaptuk, a regionális döntőn, melyet Kézdivásárhelyen tartottak, első helyezést értünk el. A Hegedüs Csilla kultúráért felelős ügyvezető alelnök által indított verseny fődíjazottja lettünk. A verseny fődíjazottja lettünk.

És ezt is megértük! A vetélkedő célja épített örökségünk megismerése és megismertetése minél tágabb körben, főtámogatója pedig Winkler Gyula európai parlamenti képviselő, akinek a meghívására ellátogathattunk Brüsszelbe, az Európai Parlamentbe és a Parlamentáriumba. Rendkívül felemelő élmény és tapasztalat marad mindannyiunk számára, hogy azon a helyen jártunk, ahol Európa sorsáról döntenek. Nagy megtiszteltetés volt bemutatni a mi kis – de számunkra olyan jelentős – örökségünket ebben a tekintélyes intézményben.



Az Európai Parlamentben

A díjak és nyeremények csak megkoronázták mindazt az élményt és tudást, amit ezen tevékenységek nyújtottak nekünk és azoknak, akikkel megoszthattuk munkánk eredményét. Mindez arra kötelez bennünket, hogy ugyanilyen lelkesedéssel folytassuk a munkát, az országos harmadik hely pedig arra ösztönöz, hogy még tovább lehet tökéletesíteni azt.

**SZÉKELY ROZÁLIA**



# Aranymisét mutatott be Székelyudvarhelyen Pakó Benedek

A húsvétot követő negyedik vasárnapot papokért, szerzetesekért ajánlja fel a világegyház. A hivatások világnapja a székelyudvarhelyi Jó Pásztor Papok és Idősek Otthonának legnagyobb évenkénti saját ünnepe. Idén az otthon lakója, Pakó Benedek tb. kanonok, ny. plébános aranymisén adott hálát ötvenéves papi szolgálatáért. Akik idén ünneplik pappá szentelésük fél évszázados évfordulóját, azok Ferenc pápával egy évben kezdték papi szolgálatukat – írta a szintén aranymisés Jakubinyi György Miklós, a gyulafehérvári főegyházmegye érseke paptestvérehez írott levelében.

## Vallomások

Isten szolgálja, Márton Áron püspök egykori növendékéről az érseki laudációban elhangzott, hogy a legnehezebb években vállalta a papi hivatást.

Benci atya, ahogy paptestvérei, de mi, a tanítványai is neveztük, két történetet idézett fel hivatásívéből. 1944-ben, Hatolykán született. Édesanyja már születése előtt a Szűzanyának ajánlotta fel gyermekét. A kis Benedek hároméves korában, a szerzetesrendek feloszlásakor, ferences nagybátyjával együtt imádkozva érezte meg, hogy neki is a papi hivatást kell választania. Aranjubileumán mindössze annyit árult el a személyesen megélt viszontagságokból, hogy 14 éves korában nyitotta meg az akkori titkosszolgálat a megfigyelési dossziéját, amely végül 864 oldalt számlált. 132 pap volt börtönben, köztük Áron püspök is, ám az egyház, ha akkoriban a templom falai közé szorítva is, de megmaradt.

## Munkás szolgálati évek

Később Petrillára, illetve Aninószára helyezték. Szászrégenben tucatszámú mezővárosi leányegyházba is kijárt, és folyamatosan építkezett – szellemi és lelki értelemben egyaránt. Régenben szórvány-



Köszönjük, plébános úr

gyülekezetekből fogadott és tanított gyermekeket, Görgényszentimrén is ezzel a céllal tartott fenn házat. Felépíttette a Noé Bárkája közösségi házat, és Radnótfáján, a maréknyi katolikusnak, maga tervezte és finanszírozta a hármashalom alakú kápolna építését.

Ma más kihívásokkal találja szembe magát a kereszténység, de a jubiláns vallja: a Jó Pásztornak gondja van arra, hogy „aki hisz, el ne vesszen”. A tanító, szentségi egyházban a papok mellett sok elkötelezett világi is továbbadja a hitet a családokban és a rájuk bízottaknak. Az aranymisés Pakó Benedek a Jó Pásztornak, szüleinek, Márton Áron püspöknek, az egyháznak és Jézus világi munkatársainak köszönte meg hivatását és annak kiteljesedését. Nagy Gergely, az intézmény vezetője a „példás papi életért” mondott hálát. Az aranymisés áldás előtt imádkoztak a papi és szerzetesi hivatásokért, az otthon jelenlegi és elhunyt lakóiért, valamint az ott dolgozókért.

MOLNÁR MELINDA (Székelyhon)

## Pünkösöd

Áradj, Szentlélek,  
Gyújtsd föl  
A konok világot!  
Áradj, szeretet:  
Nyissuk meg szívünket.  
Törődő reménység,  
Tüzes piros Pünkösöd;  
Lendület vagy:

Eszmélet.  
Megismered a Magasztost.  
Küldj szent sóvárgást  
Gyülekezeteinkbe.  
Hűség imája:  
Madár vagyok,  
Nyelveken szólok.  
A Szentlélek vár,  
Keres a Mester.  
Reméllek: Vigasztalóm,

Paraklétosz...  
A Lélek köpenyében  
Imák simogatnak, Igék.  
Ne féljetek:  
Tavaszi suhogás  
Kel s Lélek.  
Öröm van ma!  
Hitünk virága...

ROZSNYAI LÁSZLÓ  
(Kolozsvár)

## Várkastélyok árnyékában...

Tavaly decemberben kezdődött a kaland, amikor eldöntöttük, hogy szeretnénk részt venni az Össze-Szövön. Az Összmagyar Szövetségi Vetélkedőn Őrsöknek, ami az Őrsöknek és az Őrsökről szól. Az első ilyen versenyre 2011-ben Maros körzet cserkészei voltak hivatalosak, ez volt a MaKCseV. Jelmondatunk: „A lényeg nem a látható, a lényeg, a cserkészletnek alapfundamentuma az űrs, a gyermeknek legszűkebb, sajátos, bensőséges szervezete” (Teleki-hagyaték).

A 37. Koós Ferenc cserkészcsapat űrsei ezen is részt vettek, és azóta minden alkalommal, amikor megrendezésre került. 2015-től már a Romániai Magyar Cserkészszövetség összes körzetében megszervezték a versenyt, így egyre többen gyűltünk össze az országos döntőkön (2015-ben Gyergyószárhegyen, 2016-ban Marosvásárhelyen, 2017-ben Segesváron).

Annyira jó volt, hogy folytatni kellett. Így indult januárban a vetélkedő az egész Kárpát-medence kiscserkész, cserkész és kósza űrsei között. Egy lehetőség arra, hogy kitartóan, igényesen dolgozhassunk, és felfedezzük saját gyengeségeinket, illetve erényeinket, erősítsük az űrsi szellemet.

A tét: a Kárpát-medence legjobb kiscserkész, cserkész és kósza űrse.

Csapatunk négy űrssel jelentkezett: Csuka – kiscserkész korosztály, Süni, Mogyorós Pele, Galagonya – cserkész korosztály. Havonta egy sor feladatot kellett elvégezni, ami kitartást és sok munkát igényelt, de űrsvezetőink és segédűrsvezetőink ügyesen helytálltak. Íme néhány a feladatok közül: bemutatkozó kisfilm készítése, jótett túra, teljesítménytúra lépésszámlálással, egy hagyományos farsangi étel elkészítése, saját település bemutatása.



A Csuka űrs – a Kárpát-medence legjobb kiscserkész űrse

Az Össze-Szövő döntője Nagykárolyban volt április 13-án, ahol több mint 300 magyar cserkész gyűlt össze. Szlovákiai, vajdasági, kárpátaljai és anyaországi cserkészársainkkal találkoztunk mi, erdélyiek, ismeretségek és barátságok szövődtek, és élveztük a nagykárolyi cserkészek vendégszeretetét. Az ünnepélyes megnyitó a belvárosi református templomban volt, ezt követően indult a végső vetélkedő a Károlyi-várkastély arborétumában. Ez a 12 hektáros angolpark volt a helyszíne annak a honfoglalás kori játéknak, amelyen részt vettünk. Óriási élmény volt!

A Károlyi-kastély árnyékában sok kiscserkész és cserkész ügyeskedett, barangolt a Kárpát-medence történelmi és földrajzi helyszínein, próbálta felfedezni a növény- és állatvilág rejtélyeit, énekelt, játszott, és jól érezte magát. Rengeteg feladat teljesítése után elfáradva, elcsigázva, de töretlen jókedvvel és reménységgel tértünk vissza a templom csendjébe, ahol hálát adhattunk mindenért.

Feszült izgalommal vártuk az eredményhirdetést, és aztán csak

örültünk. Kiscserkészeink, a Csuka űrs, ahogy mi hívjuk őket: a kiscsukáink, a Kárpát-medence legjobb kiscserkész űrse címet vehették át. űrsvezető Ádámcsik Balázs, segédűrsvezető Baki Roland, kiscserkészek: Blénessy Abigél, Simon Laura, Szatmári Vanda, Orosz Enikő, Kurcsakovszki Nóra, Kurcsakovszki Hunor, Szabadi Máttyás, Mezei Krisztián. Büszkék vagyunk rájuk!

Cserkész korosztályban is örülhettünk, hiszen nagyon erős volt a mezőny, és cserkészeink bebizonyították, hogy a kitartó munka gyümölcsöt terem. Kárpát-medencei második helyezést ért el a Mogyorós Pele űrsünk, a harmadik hely pedig a Süni űrsé lett.

Mogyorós Pele űrs: űrsvezető Antal Szilárd, segédűrsvezető Orosz Zsolt, cserkészek: Szatmári Vazul, Faluvéghi István, Molnár Szilárd, Dénes Tamás, Szabó Dániel, Nagy Flórián.

Süni űrs: űrsvezető Portik Zsolt, segédűrsvezető Antal Szabolcs, cserkészek: Banga János, Szabadi Dávid, Szatmári László, Sándor Kristóf, Újfalusi Ábel, Fűzesi Erik.

Cserkészlányaink, a Galagonya

őrs tagjai, derekasan helytálltak mindvégig, és tudatosították bennünk, hogy küzdeni kell és érdemes.

A mi Galagonya őrsünk: őrsvezető Sükösd Anita, segéd-őrsvezető Mezei Annamária, cserkészek: Kolcsár Beáta, Újfalusi Boglárka, Menyhárt Krisztina, Biró Kriszta, Szombat Izabella, Kis

Anna. A szervezők jóvoltából lelki ajándékunk mellett hasznos pénztalványban is részesültünk, amiből a csapatfelszerelésünket fogjuk gazdagítani.

Nagy kalandban és élményben volt részünk, amiért hálásak vagyunk. Ez arra ösztönöz, hogy alázattal és kitartással haladjunk tovább a cserkészúton.

„Látod azt a csillagot fönt magasan az égen? Arrafelé fordítsd csónakod orrát, a csillagot válaszd vezérül. Más szóval: felfelé törekedj!” (Lord Robert Baden Powell).

Légy résen!

**BIRÓ JÚLIA CSAPATVEZETŐ,  
37. Koós Ferenc cserkészcsapat**

## Egyházmegyei kórustalálkozó Marosfelfaluban

„Jó dolog dicsérni az Urat, és éneket mondani a te nevednek, oh Felséges”  
(Zsoltárok 92:2)

A Marosfelfalui Református Egyházközség május 12-ére első alkalommal szervezte meg az egyházmegyei kórustalálkozót. A rendezvényen a Görgényi Református Egyházmegye hét kórusa vett részt.

A találkozó Veress Róbert lp., egyházmegyének esperesének igehirdetésével kezdődött. Az esperes úr a Zsoltárok könyvéből felolvasott igeverst („Énekeljetek az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld!” – Zsolt. 96:1) alapján három dologra hívta fel a figyelmet: először az éneklés fontosságára, másodsor az Úrnak való éneklés szerepére, végül az új énekek éneklésére. Babits Mihály ide találó idézetével zárta a prédikációt: „Mindenik embernek a lelkében dal van, / és a saját lelkét hallja minden dalban. / És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépnek.” (A második ének) Hangsúlyozta az együtt éneklés fontosságát, örömét, szívet melengető hatását, valamint az együttlét, a közösségépítés szerepét, és Isten áldását kérte a kórusok kitartó munkájára.

Dobos Loránd lp. megköszönte az esperes úr szolgálatát, üdvözölte a jelen lévő kórusokat és egyháztagokat; továbbá ismertette fellépésük sorrendjét: 1. a Disznajói Református Egyházközség vegyes kara (karvezető Pál Melinda), 2. a Gernyeszegi Református Egyházközség vegyes kara (karvezető Sturzán Krisztina), 3. a Kisfülpösi Református Egyházközség asszonykórusa (karvezető Nagy-Vajda Katinka), 4. a Maroshévízi Református Egyházközség vegyes kara (karvezető Madaras Melinda), 5. a Magyarrégeni Református Egyházközség vegyes kara (karvezető Vayda Zsuzsanna), 6. a Marosvécsi Református Egyházközség kamarakórusa (karvezető Benkő



Egyházmegyei kórustalálkozó – a kórusvezetők

Tímea), 7. a Marosfelfalui Református Egyházközség vegyes kara (karvezető Zsigmond-Székely Edit). Minden kórus három éneket énekelt, amelyek címét és szerzőjét a karvezetők ismertették.

Az éneklést követően Dobos Loránd lp. felszólította a karvezetőket, hogy kórusuk nevében vegyék át az előkészített szimbolikus ajándékokat: egy emléklapot, valamint egy varrottast. A rendezvény – a 90. zsoltár éneklése után – szeretetvendégséggel folytatódott a református parókián, ahol meghitt hangulatban folyt a beszélgetés, ismerkedés, és mindenki jól érezte magát. Hála legyen Istennek ez alkalomért!

Különféle javaslatok hangzottak el, miszerint évente többször kellene kórustalálkozókat tartani, s gyakrabban találkozni, hogy a fellépéssel járó izgalmakat megszokjuk és leküzdjük; másrészt, minden évben más-más egyházközség kellene megszervezze a kórustalálkozót, hogy egyházmegyének templomait és közösségeit rendre meglátogassuk, megismerjük.

**ZSIGMOND-SZÉKELY EDIT MAGYARTANÁR**

## A magyar néptánc napja

Május 10-én, pénteken a magyar néptánc napján vehettek részt a szászrégeniek.

A ForMove Egyesület és a Petru Maior Műszaki Középiskola szervezésében **vilámcsofűre** került sor a Szabadság negyedi piactéren. Az eső, a borús idő ellenére közel kétszáz diák ropta a vajdaszentiványi táncot. A talpalávalót a Székelyföldről érkezett Csanád és zenekara, valamint vajdaszentiványi muzsikusok húzták.

Délután zsúfolásig megtelt az Eugen Nicoară művelődési ház nagyterme. A IV. alkalommal megszervezett **Tánc a táncban** című előadáson többek között népi gyermekjátékot, nyárádminti, széki, vajdaszentiványi, mezőségi, felcsiki, mezőmadarasi táncrendet adott elő a 16 néptáncsoport. Szászrégent a Florea Bogdan iskola Gyöngyvirág, az Alexandru Ceuşieanu iskola Gyöngyharmat, a Petru Maior iskola Búzavirág és a művelődési ház Vadrózsa néptáncsoportja képviselte. De jelen volt a kisfülpösi Verőfény, a görgegyüvegcsúri Csalogány, a marosvécsi hagyományörzők, a vajdaszentiványi Pitypang, a tekei Tulipán és a beszercei Vadrózsa néptáncsoport is. A felsorolt csoportok nagy részének kis, közép- és nagy csoportja is van.

**Márk Endre**, Szászrégen alpolgármestere üdvözlőbeszédében a magyar néptánc és népzene hagyományának ápolására és továbbadására buzdította a jelen levő táncosokat. Örömet és elismerését fejezte ki, hogy vannak még olyan fiatalok, táncoktatók, akik szívügyüknek tekintik kultúránk megőrzését, megélését.

**Simon Szabolcs** tanár, táncoktató a szervezők nevében elmondta:



A Vadrózsa táncsoport

Fotó: FAGY

– Az eddigi Tánc a táncban találkozókön kicsitől nagyig mindenki megmutatta tánc tudását, hogy a közönségtől biztatást, elismerést kapjon fizetségül. Ezért cserébe a táncosok kellemes időtöltést biztosítanak. Ezeknek a találkozókönknek a célja egyben az is, hogy a táncosok egymástól tanuljanak, barátkozzanak, hasznosan töltsék el szabadidejüket.

Este tánc házzal zárult a nap a volt radnótfáji kultúrházban, ahol a táncosok nagy része élő zene mellett ropta a táncot.

A szervezők – a ForMove Egyesület nevében – ezúton is köszönetet mondanak a támogatóknak: Szászrégen Önkormányzata, az Eugen Nicoară Művelődési Ház, a Cochet Szalon, a Crinul vendéglő, a Verőfény és Csalogány néptáncsoportok, a Probicons Kft., a Demicons Kft. és Mezei Ferenc magánszemély.

**SIMON MELINDA**

## Borbaráti est

Borban az igazság! Kitűnő hangulatban telt az ötödik alkalommal megszervezett borbaráti est Szászrégenben, amelynek a mesés DIO Ház adott otthont. *Péterfi Sándor* borszakértő érdekes borsmértetője előtt *Keszeg István*, a Gallendorf pincészet tulajdonosa köszöntötte a vendégeket.

Büszkék lehettünk, hogy történelmet írtunk, hiszen mi mutathattuk be és kóstolhattuk meg elsőnek a nemes nedűt. Az est hangulatát emelte a vajdaszentiványi népzeneészek közreműködése. Kö-

szönet Fekete Leonnak és meghívottjainak.

A falatozás során megismerhettük vidékünk két vállalkozója jóvoltából a sajtóféleket és a hidegfelvágottakat. Köszönjük a beresztelki Lintuca és a görgegyzentimrei Carmaco segítségét. Istvánházi vendégeink jóvoltából a sors kegyeltjei az ő borukat is megkóstolták. Köszönjük a résztvevőknek a borbaráti társulást és a remek hangulatot. Találkozunk november elején, a következő borbaráti estén!

**NAGY F. ATILLA**

## Maifest – a szászok ünnepe

Május 12-én, vasárnap, a hagyományt folytatva, Szászrégenben megtartották a Maifestet, a szászok tavaszi ünnepét. Ezen a napon nemcsak a tavasz kibontakozását ünneplik, hanem az édesanyákat és az iskolát is.

A rendezvény délelőtt az evangélikus templomban kezdődött, ahol Zey Johann helyi lelkipásztor tartott ünnepi istentiszteletet. Ezt követően ragyogó tavaszi időben vonultak fel a hagyományos szász, magyar és román népviseletbe öltözött csoportok az evangélikus templom, főté, Kerek-erdő útvonalon.

A kulturális műsor a Marion vendéglő nagytermében zajlott. A jelenlevőket Maria Precup polgármester és Manfred Schuller, az Ausztriában élő, Erdélyből elszármazott szászok egyesületének elnöke köszöntötte. A polgármester aszszony beszédében a kölcsönös megbecsülés, az egymás mellett élés fontosságát hangsúlyozta. Szászrégenben a különböző etnikumok mindig békésen megvoltak egymás mellett, és együtt építik közös jövőjüket.

A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Márk Endre alpolgármester, jelen volt Barbara Buhofér svájci szoprán énekesnő, aki május 15-én délután 6 órakor fellép az evangélikus templomban.

A műsorban a német tannyelvű óvoda csoportja és az Augustin Maior iskola német tannyelvű osztályai mellett más helyi és vendégcsoportok is felléptek. A beszercei Vergissmein nicht csoport, a segesvári Német Fórum táncscsoportja, a bátosi Rozenkranz tánc-



Jókedv és vidámság a Maifesten Fotó: FAGY

csoport, a nagykárolyi hagyományörző csoport, Szászrégenből a Német Fórum Goldregen, a Petru Maior Líceum Edelweiß (magyar diákcsoport), valamint a művelődési ház Doina Mureşului román és Vadrózsák magyar néptáncscsoportja.

A Kinderpolka, Polka, az ismert Bändertanz mellett moldovai román és mezősegi táncot is láthattak a jelenlevők.

Az idei Maifesten ismét bebizonyosodott, hogy vannak akik ápolják a szász hagyományokat, és ami a legfontosabb: a többség és a kisebbségek közötti közös, békés együttélés.

FÁBIÁN

## Felemás

A nagyon zord idő és a városban még két egy időben zajló magyar tevékenység okán kevesebben gyűltünk össze május 20-án a DIO Házban. A Petru Maior Városi Könyvtár magyar tagozata szervezésében Nagy Miklós Kund újságíró, író, szerkesztő, fordító *Felemás* című publicisztikai könyvét ismerhettük meg. Az író *Gálfalvi Ágnes*, a Lector Kiadó főszerkesztője faggatta, érdekes kérdéseket tett fel neki. Kiderült, hogy az eltelt évtizedekben az író Szászrégenből és vidékéről is „táplálkozott”. Forrást, ihletet nyújtott városunk irodalmat, színházat szerető, kisebbségben élő magyarsága a kutató-, közszolgálati munkájához.

A *Felemás* című könyv a szerző 75. születésnapjára jelent meg. Tényirodalmi mű, beszélgetések, interjúk,

laudációk, képzőművészeti kiállítások megnyitóbeszédei, búcsúztatók, jegyzetek válogatása az utolsó tíz évben kiadott publicisztikai írásaiból. Érdekes történeteket hallhattunk Bács Ferenc színésről, Tamás Klára és Tamás Anna textilművészelekről.

Nagy Miklós Kund bevallása szerint az írások sok élményt nyújtanak. Szeret utazni családjával, emberekkel találkozni, beszélgetni, s ezeket leírni és valamilyen formában továbbadni a közönségnek. Fontosnak tartja, hogy annak, amit leír, legyen meg a valós alapja.

Jó hangulatban, kötetlen beszélgetéssel zárult az irodalmi est.

MENYEI ILDIKÓ

## XIII. Hagyományőrző Rügyecskék NÉPDALVETÉLKEDŐ KISDIÁKOK SZÁMÁRA

A szászrégeni Eugen Nicoară Művelődési Ház és a Humana Regun Egyesület XIII. alkalommal szervezte meg a Hagyományőrző Rügyecskék népdalvetélkedőt. A versenyen tizenkét II., III. és IV. osztályos gyermek vett részt Szászrégen iskoláiból. A versenyzők két-két népdallal készültek, az első éneket szabadon, a másodikat zenei kísérettel adták elő.

A versenyzőket a műsorvezető Gorbai Mária Melinda tanárnő köszöntötte és biztatta a verseny alatt. A gyerekek között voltak, akik már az elmúlt esztendőben is versenyeztek, de frissen hajtott „rügyecskék” is jelentkeztek. Az Alexandru Ceuşianu iskolából öt, a Petru Maior Műszaki Középiskolából hét kisdíák vett részt a vetélkedőn.

A gyerekek egy dalt szabadon, egyet pedig zenei kísérettel adtak elő. Hegedűn kísért Fülöp Dan, billentyűs hangszeren játszott Géczy Jancsi, mindketten a művelődési ház referensei.

Ha verseny, akkor zsűrire is szükség van. Ezt a feladatot kiválóan megoldotta Zsigmond Székely Edit tanárnő – a zsűri elnöke –, Brassai Noémi és Szabados Márti óvónők.

Amíg a zsűri döntött, a jelenlevőket az Eugen Nicoară Művelődési Ház Vadrózsa és a Florea Bogdan iskola Gyöngvirág néptáncsoportja mezőszéki és madarasi táncokkal szórakoztatta. Fellépett az utóbbi két év győztese, Hornung Helga és Gorbai Eszter, a marosvécsi Kemény János Általános Iskola, és Bondor Anna Renáta, a marosvásárhelyi művészeti iskola tanulója. Mindhárman népdalokat adtak elő.

De nézzük a résztvevőket és a díjazottakat. Emléklapot kapott Zöld Irisz (II. B), Márkus Blanka (IV. B), Illyés Hanna (II. B), mindhárman a Petru Maior Műszaki Középiskolából és Kovács Zita Fruzsina (III. B) az Alexandru Ceuşianu Általános Iskolából.

**Dicséretben részesült:** Nagy Anett (II. B), Ördög Tímea (III. B) és Cseh Brigitta (III. B) az Alexandru Ceuşianu Általános Iskolából, valamint Katona



A Rügyecskék és Gorbai Melinda műsorvezető Fotó: FAGY

Kriszta (II. B) a Petru Maior Műszaki Középiskolából.

A Humana Regun Egyesület különdíját Hornung Albert, a Petru Maior Műszaki Középiskola II. osztályos kisdíákja kapta.

**III. díjat** Hejdel Norbert (IV. B oszt., Petru Maior Műszaki Középiskola), a **II. díjat** Kolcsár Kriszta (IV. B oszt., Petru Maior Műszaki Középiskola) szerezte meg.

**Első** lett Simon Laura, II. osztályos az Alexandru Ceuşianu iskolában.

Köszönet a szervezőknek és a támogatóknak: az Eugen Nicoară Művelődési Ház munkaközösségének, Szászrégen Önkormányzatának és a Humana Regun Egyesületnek. Köszönet a zenekar tagjainak és a zsűrinek, Gorbai Melinda műsorvezetőnek és nem utolsósorban a felkészítő tanítóknak – Kiss Dána, Asztalos Tünde, Barta Kinga és Kislaki Eunika –, valamint a szülőknak, nagyszülőknak, akik elhozták a gyerekeket a próbákra, és biztatták őket.

Tartalmas nagyvakációt kívánunk minden gyermeknek és pedagógusnak!

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

## A Különjárat Szászrégenben

Május 8-án, szerdán délután 6 órától a szászrégeni DIO Házban került sor Székely Szabó Zoltán Különjárat című zenés műsorára a Kemény János Művelődési Társaság szervezésében. Fellépett a marosvásárhelyi Cantuale kórus. Az egyórás műsor alatt a csupa férfiakból álló csapat megcsillogtatta

humorát. A rendezvényen Tutukáé volt a „próza” nevetetés szerepe, míg a kórus humoros dalokban megénekelte a hazai fonákságokat. A műsor nagyrészt Székely Szabó Zoltán városunkban is bemutatott Különjárat című könyve alapján készült.

FG



## Madárka, madárka... a tizenkilencedik

A Szászrégeni Református Egyházközség Nőszövetsége XIX. alkalommal szervezte meg a Madárka, madárka... népdalvetélkedőt kisdíjak számára. Május 24-én, pénteken délután a szászrégeni református templomban 23 kis „madárka” dalolt. A régi kisdíjak mellett Marosvécsről, Magyaróról, Gernyeszegről, Körvélyfájáról, Kisfülpösről és Beresztelkéről érkeztek gyerekek.

„*Madárka, madárka, / Csácsogó madárka, / Vidd el a levelem, / Vidd el a levelem, / Szép magyar hazámba! / Ha kérdi, ki küldte, / Mondjad, hogy az küldte, / Kinek bánatában, / Szíve fájdalmában, / Meghasad a szíve*” – hangzott az ismert népdal a gyerekek bevonulásakor.

A jelenlevőket *Vita Edith* nőszövetségi elnök köszöntötte, Kodály Zoltánt idézve:

– „Aki zenével indul az életbe, bearanyozza minden későbbi tevékenységét, az életnek olyan kincsét kapja ezzel, mely átsegít sok bajon. A zene tápláló, vigasztaló elixír, és az élet szépségét, és ami benne érték, mind meghatározza.”

Kedves gyerekek, azt kívánom ma nektek, hogy kellő odaadással tudjátok átadni ezt a pótolhatatlan értéket, amit mi is, ti is őseinktől kaptunk örökségként, és aminek a neve népdal. Őrizzetek meg szívetekben mindent, ami magyar, ami páratlan gazdagságban pompázik, nemcsak nyelvünkben, hanem a népdalban, táncban, népszokásokban is. Ez-



Fotó: FAGY

úton megköszönöm nektek, hogy itt vagytok. Köszönöm a tanítóknak, hogy felkészítettek, a szülőknek, hogy elhoztak ide titeket, valamint egyházunk és lelkipásztoraink támogatását. Köszönöm a Kinczel családnak a már többszöri anyagi támogatást és asszonytestvéreimnek a fáradhatatlan munkát. Nem utolsósorban köszönöm a zsűritagoknak, hogy ma mindent félretéve itt vannak velünk – mondta a nőszövetség elnöke.

A zsűrit *György Imola* zenetanár, *Vajda Zsuzsanna* tanárnő és *Serfőző Madocsa* alkotta.

A fellépők emléklapot és ajándékcsomagot kaptak, szeretetfogadásban részesültek. A nyertesek:

Első osztályosok: I. hely: *Vajna Bálint Hanna* (Gernyeszeg), II. hely: *Bajkó Vivien Andrea*

(Gernyeszeg), III. hely: *Szabó Eszter* (Körvélyfája).

Második osztályosok: I. hely: *Nagy Anett*, II. hely: *Simon Laura*, III. hely: *Farkas Hanna* (mindhárman a szászrégeni Al. Ceuşianu iskola tanulói).

Harmadik osztályosok: I. hely: *Nagy Vajda Laborc* (Kisfülpös), II. hely: *Cseh Brigitta* (Al. Ceuşianu iskola), III. hely: *Kocsis Noémi Tünde* (Magyaró).

Negyedik osztályosok: I. hely: *László Gyopár Noémi* (Al. Ceuşianu iskola), II. hely: *Ötvös Alexandra* (Magyaró), III. hely: *Fazakas Csenge* (Al. Ceuşianu iskola).

Jövőbe várunk a XX. Madárkára!

**VITA EDITH**  
– **FÁBIÁN ANDRÁS GY.**

## A tordasi Szivárvány együttes koncertje Szászrégenben

Ismét Szászrégenben koncertezett a tordasi Szivárvány együttes. A 20 éves formáció sérült tagjai rehabilitációként zenélnek, énekelnek. Repertoárjukban magyar rock-, pop- és folkdallamok feldolgozása szerepel. Felléptek Hollandiában, Németországban, Por-

tugáliában, Franciaországban, Szlovákiában és természetesen nálunk is zenéltek már. Május 2-án, csütörtökön délután a radnótfáji református kistemplomban újra hallhattuk őket. Köszönjük, hogy megtiszteltek jelenlétükkel.

fg

## Maturandus 2019

Lassan hagyománnyá válik, hogy a szászrégeni középiskolák magyar XI. osztályos diákjai egy előadás – a Maturandus – keretében köszöntik nagykorúvá vált végzős társaikat, a XII. osztályokat. Így történt ebben az esztendőben is a Lucian Blaga és a Petru Maior Szakközépiskolákban.

A XI.-esek ötletes műsorral – rövid sulijelenetek, tánc, ének, zene, különböző próbák, visszaemlékezések, Szabó Előd és Bondor Anna-Renáta dalai – tették emlékezetessé mindkét iskola előadását. Ahogy az ilyenkor szokás, búcsúzott tanár a diáktól, a diák a tanártól és az iskolától. Ragyogó arcok, de könnyek is, mert búcsúzni mindig nehéz.

A 2018–19-es tanév magyar végzős osztályai: a XII. B és XII. D a Lucian Blaga Szakközépiskolából, osztályfőnök Pál Edit és Reichenberger Iringó, valamint a XII. B a Petru Maior Szakközépiskolából, osztályfőnök Nagy F. Atilla.

Mit kívánhatunk a végzősöknek? Elsősorban egészséget. Kitartást céljaitok eléréséhez. Ne feledjétek el iskolátokat, tanáraitokat, osztálytársaitokat. Maradjatok szülőföldetek, és ami a legfontosabb: maradjatok meg embernek!

Útravalóként pedig fogadjátok el Wass Albert üzenetét:

*„Nézd ezt a fát. Látod a sok falevelet rajta? Mindegyiknek, még a legkisebbiknek is van mélyen lent a földben egy kis hajszálgyökerecskéje, mely élettel látja el. Ősszel lehull a levél, igaz. Minden ősszel lehull. De annak a kis hajszálgyökerecskének a jóvoltából visszatér újra minden tavasszal. Ha azonban a gyökérszál pusztul el ott a föld alatt, a levelecske nem tér vissza többé, s idő múltával elpusztul a fa is. Mert a gyökérben van az élet, érted? Aki pedig elmegy, nem viheti magával a gyökereket. S akinek nincs gyökere, az elvész. Sok magyar veszett el így, nagyon sok. Gondolj a gyökérre.”*

Kedves végzősök! Gondoljatok mindig a gyökérre!

FÁBIÁN ANDRÁS GY.



XII. B – Lucian Blaga Szakközépiskola Fotó: FAGY



XII. D – Lucian Blaga Szakközépiskola



XII. B – Petru Maior Szakközépiskola



# Ülésezett az RMDSZ szászrégeni választmánya

Május 15-én ülésezett az RMDSZ szászrégeni szervezetének választmánya.

Márk Endre, a szervezet elnöke a körzeti találkozóról tájékoztatta a választmányi tagokat. A magyarrégeni után sikerült újabb két körzetben megszervezni ezeket a találkozót. A 4. körzetben – nagypiac és környéke, valamint a „város vége” – elnök Rád Sándor, alelnök Nagy Attila, felelős tanácsos Tudor Veronka, valamint az 5. körzetben – Radnótfájai és a Pomilor lakótelep – elnök Nagy F. Atilla, alelnök Szabó Antal, felelős tanácsos Bodó Zoltán. Folytatni fogjuk ezeknek a találkozónak a megszervezését, rendszeressé tesszük, hiszen ezeken tudjuk megbeszélni közösen a körzet és városunk kisebb-nagyobb problémáit, az adminisztratív gondokat, és itt tudunk akár megoldásokat találni a problémák részére.

A tanácsülés munkálatairól, az áprilisi tanácsülésről szintén Márk Endre tartott rövid beszámolót. Jóváhagyták a város 2019. évi általános költségvetését (2019. IV. 18-i 68-as helyi tanácsi határozat). Az idén 240.000 lejt különítettek el vissza nem térítendő támogatásokra civil szervezetek számára. Ezúton is felhívjuk a civil szervezetek figyelmét, hogy éljenek a lehetőséggel, és nyújtsák be pályázataikat.

Továbbá a szervezet elnöke gratulált a ForMove Egyesületnek és Simon Szabolcs táncoktatóknak a sikeres Tánc a táncban rendezvény megszervezéséért, és köszönetét fejezte ki a táncoktatóknak, hiszen munkájuk által őrzik és továbbadják kultúránkat, hagyományainkat. Ugyanakkor gratulált Nagy F. Atilla tanárnak és diákjainak, az Edelweiss táncsoportnak (a Petru Maior Líceum kilencedikes tanulói) a szász tánc elsajátításáért és fellépésükért a szászok hagyományos ünnepén, a Maifesten. Fontos az együttélés, a tisztelet, a városunkban élő etnikumok kultúrájának és hagyományainak megismerése és megbecsülése.

A szászrégeni RMDSZ Nőszervezetének az elmúlt hetekbeli tevékenységét Fábian Gizella ismertette, aki a szervezetnél a kultúráért felel. Eszerint a nőszervezet tagjai meglátogatták a havadtói gyermekotthont, amelynek alapítója Sebesi Ildikó református lelkész. Az intézményt árvák, félárva, hátrányos helyzetben élők, nem megfelelő családi környezetből származók lakják. A havadtói gyermekotthon önfenntartó, mindent igyekeznek megtermelni: zöldséget,



Gagy Erzsébet és babái Fotó: FAGY

gyümölcsöt, a napi kenyérhez szükséges búzát, állatokat tenyésztenek. A tanulás után a munkából mindenki kiveszi a részét, de elkel a nagylelkű adományozók segítségével, támogatása is.

Az RMDSZ Nőszervezete, partnerségben a Radnótfájai Református Nőszövetséggel, babakiállítást szervez május 19. és 26. között a radnótfájai református kistemplom kiállítótermében, a magyarói Gagy Erzsébet nagyszámú babagyűjteményét tekintetik meg az érdeklődők, belépés adományozás alapján, a bevétel egy részét a havadtói gyermekotthon lakóinak táboroztatására szeretnék fordítani. *(Szerk. megj.: megtörtént, a bevétel egy részét a gyűjtő felajánlotta a fenti célra. A kiállítás-megnyitó előtt a szervezők egy csoportja verses-zenés összeállítással köszöntötte az édesanyákat.)*

Fábian Gizella továbbá ismertette a „nem luxustáska” kampányt, melynek célja, hogy a bántalmazott, rászoruló nőknek egy táskába alapvető női higiéniai (pl. fogkrém, fogkefe, arckrém, sampon, intim betét, fésű, szappan, fehérnemű) csomagot állítanak össze, amit az RMDSZ Maros megyei Nőszervezete eljuttat azokba a központokba, ahol a bántalmazott nők menedéket kapnak. A csomagokat a szászrégeni RMDSZ székházába lehet bevinni: Mihai Viteazul utca 5. szám.

TUDOR VERONKA

## 2019 - EP-választási eredmények

Országos:

PNL – 26,33%;

PSD – 23,16%;

USR-PLUS – 21,34%;

RMDSZ – 5,2%.

Maros megye:

RMDSZ – 33%;

PNL – 22,3%;

USR-PLUS – 16,7%;

PSD – 13,13%.

Szászrégen:

PNL – 29,35%;

USR-PLUS – 22,96%;

RMDSZ – 17,3%;

PSD – 15,7%.

KÖSZÖNJÜK  
A BIZALMAT!



## Sorsok (4.)

### Rend Gyula története

**Rend Gyula 1944. április 27-i keltezésű, menyasszonyának címzett levelében leírja, hogy miként került a frontra: egy másik katona hazugsága és ármánykodása folytán. Egyik levelében szüleinek is ír erről. A zászlós neve, aki helyett Rend Gyulának meg kellett halnia: dr. Héger a besztercei 26/III. zászlóaljából.**

Huszt, 1941. május 1.  
Kedves szüeim!

Eddig azért nem írtam, mert nem akartam, hogy olyan hamar tudomást szerezzenek arról, hogy ki kellett mennem egy másik kedves és bátor zászlós helyett a frontra.

Pont ma fogjuk átlépni a határt. Jelenleg Huszton vagyunk, és innen folytatjuk utunkat a bizonytalan felé.

Édes, ne búsuljon, mert Én nagyon fogok vigyázni magamra. Bővebben mindent megírtam Terikának és ő majd referál mindenről. Én minden nap írtam, de a tábori posta számot nem tudtam közölni eddig, és így nem is kaphattam választ, pedig nagyon vártam. A tábori posta szám D.126. Ha írnak, csak erre a címre írjanak. Mi újság otthon? Írjanak meg mindent. Írhatnak levelet is, csak ne ragasszák be a borítékot és ügyeljenek, mit írnak. Itt ahol átutazunk, minden gyönyörű zöld, és a hegyekben csupa hó.

Azt hiszem, már egy pár nap múlva túlesünk a tűzkeresztségen. Édesék ne búsuljanak, csak imádkozzanak, mert a Jó Isten megsegít.

Mindenkit csókolok.  
Gyula

**Rend Gyula 1941. május 19-én elesett a fronton. Ezt szülei később tudták meg. Édesapja május 24-én több levelet is küldött – az akkor már elhunyt – fiának, intézkedni szeretett volna az ügyében.**

1944. V. 24.  
Édes Gyuszi!

Otthon voltam és olvastam a lapodat, nagyon örvendtem, hogy egészséges és jól vagy. Beszéltem Terikével is. Olvastam a haza és a Neki küldött leveleidet. Engem is bánt nagyon a jellemtelen elbánás, mit veled csináltak. Írd meg nekem, mit csináljak ez ügyben? Mert annyiban nem akarom hagyni. Először a hadtestnél. Ha szükséges, a H.U. nál fogom elintézni. Mi lesz a következménye, az majd megvállik. Más különben én jól vagyok. Eltekintve a sok dologtól, jól



telik. Voltam otthon is.  
Csókol Apád

Édes Gyuszi!

Azért írok annyi levelet, hogy kapjál a sokból valamit meg. Vasárnap voltam (...) otthon egy napra. Mind jól vannak. Joli minden 3-ik napon beszél haza. Ő is jól van. Lehet, júliusban 8 napra hazajön szabadságra. Imre is jól van, címe 65. csoportparancsnokság Ditró, írd neki is. A Te címedet már vele közöltem. Ő is fog neked írni. Lehet, pünkösdre hazaszaladok. Boldog ünnepeket kívánok és sokszor csókol Apád.

Édes Gyuszi!

Imre még mindig Ditróban van, sok a dolga, így ritkán találkozunk, de alkalmilag üzenünk egymásnak. Jól van ő is. Odahaza is minden rendben van. A gabonák szépek. A ló csikózó. A méheket mit eladtam, el is vitték mind. Mikor hazamegyek, mindig beszélek Terikével is. Kértem, írja meg neked, hogy küldj haza csomagszállító bélyeget, tudjunk csomagot küldeni. Mire szükséged lesz, írd meg, azt küldjük szívesen és úgy, mint lehet. Hogy az ügyedbe mit csináljak, azzal is informálj, írd meg Terikének, én Tőle megtudom. Boldog ünnepeket kívánok. Csókol Apád.

Édes Gyuszi!

Ma annyi időt tudtam szakítani, hogy írjak neked: Felhasználok minden pillanatot, hogy írjak. Pistiek élvezik és Fogarasi Sanyi is a nyári szabadságot. Nálunk is sok az átutazó német katona (...) elég szerények és rendesek. Nincs baj velük. Okvetlen írd a Te dolgodról, hogy nézzek utána. Szeretném azt is elrendezni, írd meg. És csomagszállító igazolványt okvetlen küldj.

Csókol Apád

(folytatjuk)

FÁBIÁN ANDRÁS GY.  
– FARKAS DOMOKOS

**A**nyuka az idős kertészmérnöknek asszony édesanyja volt, akit az idős kertészmérnök úr is Anyukának szólított. Nyolcvanhat éves volt, özvegy, de már a második nagy háború óta. Hat gyermeket szült, három bátor fiút és három csinos, szép leányt. Mikor a hatodikot, a legkisebbik leányát szülte, meglátogatta őket a kerékpáros katonapa, hazalátogathatott a frontról. Otthon is maradhatott volna, mint dióbél a házában. Nem kellett volna visszavonulnia a seregbe. Ő azonban visszavonult, anyuka fogadalmának ellenére is. Így szólt az a fogadalom: férjem, ha itthon maradsz, én annyi gyermeket szülök neked még, ahányat nemzel. Nem maradt. Elment. Ott is szakadt. Úgy ott, hogy nyoma veszett. Anyukának aztán soha de soha nem kellett más férfi. A Teremtő előtt vállalta, hogy ha megszülette, fel is nevelem gyermekeit egyedül. És felnevelte őket, és nem úgy, akárhogyan abból a kevéske hadiözvegyi segélyből s a két keze járásából. Zöldségest művelt házi használatra egész évre. Ócskapiacra járt esetleg egy-egy pár cipőért, egy-egy nadrágért, és minden vasárnap templomba gyalogolt, szentmisére. Alkalmanként lottózott, családjának születési adatait tette meg, sohase nyert, de nem szorult rá soha senkire. Ha pedig bekopogott egyik-másik gyermekéhez, öröm volt az egyfelől és másfelől is, nem rászorultság. Aztán hát telt-múlt az idő fölötté is, elfelé szárnyalt úgy, mint ősszel a kakukk a fészkeről, addig s addig, amíg mind a hat gyermeke elhagyta a szülői házat. Kettő külföldre távozott. A házhoz az örökös fejfájás érkezett, vele az állandó tablettázás, szőlő- vagy káposztalevél a fejkendő alá. Házhoz ment az örökös derékfájás, egy súlyos műtét s a szívelégtelenség. A kórház is, meg ez, meg az.

Utolsó napjaiban a gyermekei voltak mellette, de leginkább a kicsi leánya, a kertészmérnöknek asszony. Utolsó napjaiban? Hiszen senki se tudta, gondolta, hitte, hogy azok a napok lesznek az utolsó napjai. Feküdt is, nem is. Volt úgy, hogy elkomolyodott, de úgy is volt, hogy tréfásat beszélt. A kicsi lányának mondta el, hogy mi történt egyszer a hegyekben gombászás közben. Két hölgy szedte fenyőfák alatt a rókagombát. Egy vén és egy fiatal. Addig szedte, szedgette, amíg tele lett a kosara egyiknek, tele lett a másiknak is. Indultak volna már hazafelé mindketten, s a hegy lábánál voltak, mikor a vén hölgy elkiáltotta magát: „Vigyázz! Bivalybika rohan felénk! Biztosan megtámad! S ha meg, akkor én ledobom magamról a nadrágomat, a blúzomat meg mindenemet, ökleljen

fel engem az állat, ha megkíván, de te fuss, menekülj!”

Az Anyuka legutolsó mondata, amelyre az idős kertészmérnöknek asszony még emlékszik, már a legeslegkomolyabb tartalom volt. Azt mondta, és behunyt szemmel mondta a beteg asszony, hogy ugye, lányom, haragszik odakint a nép, amiért késik a pap. Ezt mondta, és még azt is, hogy ha meghalok, megüt engem a guta. Utána kómába esett. A háziorvos az első hívó szóra odasietett Anyukához. Nézegette, vizsgálta a mozdulatlan testet, aztán azt javasolta, hogy ne költsék fel, mert már nincs miért. Mert már elment.

Telefonon kapta, vette az idős kertészmérnök Anyuka halálhírét. Egyébként mindenre fel volt készítve, úgy, mint a halálérős férfiak, mégis megdöb-

## Anyuka elment

bent a hírre. Lecövekelt, ámde fel kellett ráznia magát, fel kellett engednie, mert ezer kilométer feszült előtte egyik országtól a másikig. Egy kicsit rákészült az útra, aztán autóba ült. Szerencsésen érkezett meg az Anyuka házához. Ott belépett a konyhába, s a konyhából a hálószobába, oda, ahol az Anyuka teste koporsóban, ravatalon feküdt. Királyi volt az a ravatal. Királynő a nyitott koporsóban. Fehér arc, amelyen sehol egy ránc, sehol egy folt. Tiszta, amilyen tiszta volt az Anyuka egész élete. Könnyeztek körülötte. A kertészmérnöknek asszony meg a két lánytestvére az egyik oldalán. A férfigyermekek a másikán. Hangosan sokáig nem sírt senki. A kertészmérnöknek idősebbik fia sem. Később zokogásban tört ki valaki: a kertészmérnöknek kisebbik fia. Zokogott, mert úgy érezte, hogy soha de soha nem veszített olyan nagyot, mint akkor. Nem biztos, hogy valami régi történetre emlékezett éppen. Talán arra mégis igen, mikor egyszer az apja nadrágszíjjal akarta bántani, s a nagymamája kettejük közé állt. Úgy megnézte akkor a nagymama a vejét, hogy az se köpni, se nyelni, se csuklani nem tudott többet. Csak hápogott, mint a partra dobott csuka.

A pap késett. Akkor a kertészmérnöknek asszony arra kérte férjét és a kisebbik bátyját, hogy üljenek autóba, és hozzák házhoz az atyát. Hozták volna ők, persze hogy autóval hozták volna a papot, de nem találták otthon. Egy másik temetésen volt. Elnézést kért odakint a temetőben. Mikor aztán megérkezett, olyan misét celebrált, hogy azóta a magasságos mennyországból figyel és vigyáz Anyuka az övéire. Őrangyallá változott.

# Vigyori – Vigyori – Vigyori

Nyugdíjas sofőr hajt a pályán a vadonatúj Mercijével 160 km/órával. Belepillant a tükörbe, és észreveszi, hogy egy rendőrautó követi. Beletapos a gázba, tolja 220-ig... aztán 240..., felnyomja 250-ig. Közben üvölt a Neotontól a Kétszázhusz felett című opusz. Hirtelen átértékeli magában a világot:

– Túl öreg vagyok már, kell nekem ez a hülyeség?

Lassít, megáll az út szélén, és megvárja a rendőrautót. A zsaru odasétál az öreghez, nézi az óráját, közben vakarja a fejét. Megszólal:

– Nézze, uram, 10 perc múlva lejár a műszakom. Péntek van, elutazom kikapcsolódni a családommal. Ha mond egy jó indokot, ami még nekem is új, hogy miért hajtott ennyire gyorsan, isten bizony elengedem.

A nyugdíjas rendíthetetlen komolysággal a rendőr szemébe néz:

– Évekkel ezelőtt a feleségem lelépett egy rendőrrel. Azt hittem, maga hozza vissza.

A rendőr csak ennyit mondott: – További jó utat, uram!

A skót fodrász felvesz egy inast.

– Fiam, nyáron kevesebb fizetést kapsz majd, mert kevesebb a munka is.



Szabadságkorlátozás

– Már hogy lenne kevesebb – ellenkezik az inas –, hiszen nyáron is úgy nyíratkoznak meg borotválkoznak az emberek, mint télen!

– Az igaz, de nyáron nem kell felsegítened rájuk a kabátot.

– Gazsi, mit mondana apád, ha börtönbe kerülnél?

– Isten hozott, fiam!

A székely gazda magához hívja az unokáját:

– Itt ez a flaska, eredj, kisfiam, hozz bort a kocsmából!

– Na, de nagyapa, pénz nélkül?!

– Pénzből a bolond is tud hozni! Na menj!

El is bandukol a gyerek, 20 perc múlva visszatér. Nyújtja a nagyapjának az üres flaskát. Azt mondja erre az öreg:

– Ej, ki látott már olyat, hogy az ember üres flaskából bort igyék?

– Hát teliből inni a bolond is tud!

Kórteremben:

– Elnézést, doktor úr! Kérdezhetek öntől valamit?

– Természetesen...

– Mondja, mi történik, miután meghalunk?

– Odaadjuk az ágyát valaki másnak.

Habsburg Ottót megkérdezi a sportriporter:

– Uram, ön kinek szurkol a ma esti osztrák–magyar mérkőzésen?

– Miért? Kivel játszunk?



A csomag itt marad

Kádár János táviratot kap Brezsnyevtől, amiben csak ennyi áll: 5, 4, 3, 2, 1.

Na, ezt azonnal meg kell fejteni, összehívja a Központi Bizottságot. Egy nap és egy éjszaka gondolkodnak rajta, végül is megfejtik: „Uraim, az 5 éves tervet 4 év alatt kell teljesítenünk, és 3 ember munkáját 2 fogja végezni, 1 fizetésért!”

Meghalt a régi rendszer egyik nagy vezetője. Tanakodnak, hová is kellene temetni, szoba kerül a Szentföld is.

Ekkor az egyik feláll:

– Észnél legyünk már, elvtársak! Oda nem lehet!

– Miért nem lehetne?

– Ott egyszer már feltámadt valaki!

Szóke nő az orvosnál:

– Doktor úr, hangokat hallok, de nem látok semmit...

– És pontosan mikor történik ez?

– Amikor telefonálok.

**ÖSSZEÁLLÍTOTTA:  
FÁBIÁN GIZELLA**

**SZÁSZRÉGEN és  
VIDÉKE**

Kiadja a SZÁSZRÉGENI  
KOLPING CSALÁDI  
EGYESÜLET  
ISSN 1454-6183

**Alapító tagok:** Adorjáni László, Csernátóni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

**Újságtanács:** Bözödi Sándor, Csernátóni József, Fábrián András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

**Főszerkesztő:** Fábrián András György

**Szerkesztőbizottsági tagok:** Balla Árpád, Fülöp Bernadett, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

**Weboldal:** Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az **IMPRESS KIADÓ** végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFĂLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: [www.regen-videke.home.ro](http://www.regen-videke.home.ro)

E-mail: [madaraspeter1964@gmail.com](mailto:madaraspeter1964@gmail.com)

[fandras59@yahoo.com](mailto:fandras59@yahoo.com)

Ára: 3 lej